

(38) BAUDELAIRE - 2
RECUEILLEMENT

Sois sage, ô ma Douleur, et tiens-toi plus tranquille.

Tu réclamaïs le Soir; il descend; le voici :

Une atmosphère obscure enveloppe la ville,

Aux uns portant la paix, aux autres le souci.

Pendant que des mortels la multitude vile,
Sous le fouet du plaisir, ce bourreau sans merci,
Va cueillir des remords dans la fête servile,
Ma Douleur, donne-moi la main; viens par ici,

Loin d'eux. Vois se pencher les défuntes Années,
Sur les balcons du ciel, en robes surannées;
Surgir du fond des eaux le Regret souriant;

Le Soleil moribond s'endormir sous une arche,
Et, comme un long linceul traînant à l'Orient,
Entends, ma chère, entends la douce Nuit qui marche.

Les Fleurs du Mal

* * *

(38) பொதலேர் - 2
அமைதி

என் உடலை வாட்டும் வலியே - நீ சாதுவல்லவா?

சற்றே அடங்கி இரு.

மாலைப்பொழுது வேண்டுமென்றாய்/

அதுதான் இதோ வந்து விட்டதே.

நகரத்தை இருளெனும் போர்வை மூடுகிறது பார்.

சிலருக்கு அமைதியையும் சிலருக்குக் கவலையையும் அளித்துவிட்டு.

மடியப்போகும் கீழ்த்தரமான மனிதக்கும்பல்
இன்பமெனும் இரக்கமிலாக் கொலைகாரனின்
சாட்டையால் அடிவாங்கி.

அடிமைக் கேளிக்கைகளுக்குச் சென்று

குற்ற உணர்வுகளை அறுவடை செய்யப்போகிறது.

போகட்டும் விடு.

என் உடல்வலியே, இதோ என் கையைப் பிடி.

நீவா இங்கு அந்தப் பக்கமே நமக்கு வேண்டாம்.

வானத்தின் உப்பரிகையில் பழங்கால உடையணிந்து

இறந்த காலம் குனிந்து நிற்பதைப் பார்,

நீர்நிலையின் ஆழத்திலிருந்து

குற்ற உணர்வு சிரித்தெழுந்து வருவதைப் பார்.

மறையப்போகும் சூரியன் வானத்து வளைவில்

உறங்கச் செல்வதைப் பார்.

கீழ்த்திசை தொடங்கி நீளும் பிணப்போர்வை போல்

இனிய இரவு மெல்ல நடந்து வருவதைக் கேள்.

என் அன்பே, அதன் காலடி ஓசையைக் கேள்.

தீமையில் பூத்த மலர்கள்.

* * *